

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 9 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1968

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
197

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 525

Περί προσιαιίας τῶν θηραματικῶν πλοῦτον καὶ τρόπου ἐνασχέσεως τῆς θήρας.

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Θηράματα.

Ἡ θήρα ἐπιτρέπεται νὰ ἀσκήται ὡς ἄθλημα, καθ' ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ὡς θηρεύσιμα θηράματα νοοῦνται πάντα τὰ ἄγρια θηλαστικά καὶ πτηνὰ πλὴν:

1. Ἐκ τῶν θηλαστικῶν: Τῶν ἀκανθοχοίρου, νυκτερίδος, μυζιλῆς, ἀσπάλακος.

2. Ἐκ τῶν πτηνῶν: α) Τῶν μικροτέρων κατὰ μέγεθος τῆς σιταρήθρας, μὴ συμπεριλαμβανομένης (τούτέστιν τῶν μικροτέρων εἰς μήκος τῶν 17 ἐκ.). β) Τοῦ κύκνου, πελαργοῦ, φαινικοπτέρου ροδοχρόου, γερανοῦ, κούκου, ὄλων τῶν εἰδῶν γυψὸς (ὄρνέου), παντὸς εἶδους δρυοκολάπτου, ζιπόπος (τσαλαπτείνου), ὄλων τῶν εἰδῶν κίρκου (κίρκινεζιού) καὶ τριόρχου, ἀκριδοθήρας (ἀγριοκουλιού), σίτης (τσοπανάκου — σφυρικτή), αἰγοθήλης, (γιδούζι—πλάνου), τοῦ μικροῦ μελανοκεφάλου γλάρου, παντὸς εἶδους χελιδόνος, τοῦ κορακίου (χελικοκουρούνας), παντὸς εἶδους νυκτοβίου καὶ τῆς τρυγόνος τῆς στρεπτοπτηλίας δεκαόκτου (δεκοκτούρας).

Ἄρθρον 2.

Μέσα ἀσκήσεως θήρας.

1. Ἡ θήρα ἀσκεῖται μόνον διὰ συνήθους κυνηγετικοῦ ἐπωμιζομένου πυροβόλου ὅπλου, ὡς καὶ διὰ τόξου καὶ κυνηγετικοῦ μαχαιρίου, μετὰ ἢ ἄνευ κυνός.

Ὡς συνήθη κυνηγετικά ὅπλα νοοῦνται τὰ ἐπωμιζόμενα μονόκαννα, δίκαννα, ἐπαναληπτικά ἢ αὐτογεμῆ (αὐτόματα) τοιαῦτα, ἔχοντα τὸ ἐσωτερικὸν τῆς κάννης λεῖον καὶ οὐχὶ ραβδωτόν. Ἀπαγορεύεται ἡ διὰ πυροβόλου πολεμικοῦ ὅπλου ἢ αεροβόλου ἢ ἄλλου εἶδους ὅπλου ἀσκήσις τῆς θήρας, τῶν παραβῶν τιμωρουμένων διὰ ποινῆς φυλακίσεως τοῦλάχιστον δύο μηνῶν καὶ μέχρι δύο ἐτῶν, ὡς καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς. Τὸ χρησιμοποίηθῆν ὅπλον, κατὰσχεται, δημευόμενον δι' ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου ποινικοῦ δικαστηρίου.

2. α) Ὁ κάτοχος κυνηγετικοῦ ὅπλου, ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐσχύσεως τοῦ παρόντος νόμου, ὡς καὶ ὁ ἀγοραστής τοιοῦτου, ἐντὸς μηνός, πλὴν τῶν ἐμπόρων ὅπλων καὶ τῶν ὀπλουργῶν, ὑποχρεοῦνται ὅπως ζητήσουν τὸν ἐφοδιασμόν τῶν διὰ δελτίου κατοχῆς ὅπλου, ἐκδιδομένου ὑπὸ τῆς οἰκείας ἀρμοδίας ἀσκήσεως ἀρχῆς.

β) Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καθορίζονται τὰ τῆς ἐκδόσεως τοῦ δελτίου κατοχῆς ὅπλου.

γ) Οἱ ἐκ προθέσεως παραβαίνοντες τὴν διάταξιν τοῦ ἐδαφίου α' τῆς παρούσης παραγράφου τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἐνὸς ἐτους καὶ χρηματικῆς ποινῆς, οἱ δὲ ἐξ ἀμελείας διὰ φυλακίσεως μέχρις ἐνὸς ἐτους ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς. Εἰς ἀμφοτέραις τὰς περιπτώσεις τὸ ἀγορασθῆν ἢ κατεχόμενον ὅπλον κατὰσχεται δημευόμενον δι' ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου Ποινικοῦ Δικαστηρίου.

3. Κάτοχος κυνηγετικοῦ ὅπλου μὴ μεριμνῶν διὰ τὴν ἀσφαλῆ φύλαξιν αὐτοῦ τιμωρεῖται διὰ κρατήσεως.

4. Δι' ἀποφάσεως δύναται ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας, ὅταν ἀπαγορεύεται ἡ θήρα, νὰ ἐπιβάλῃ τὴν σφράγισιν ἢ τὴν συγκέντρωσιν τῶν ὅπλων, εἰς περιοχὰς ἐνθα παρατηρεῖται εὐρεία ἀσκήσις παρανόμου θήρας ἢ καθ' ἅπασαν τὴν Ἐπικράτειαν.

5. Ἀπαγορεύεται ἡ τοποθέτησις καὶ ἡ χρῆσις παγίδων, δηλητηρίων, δικτύων, ἐρόχων, ἱξοῦ, εἰδικῶν καθρεπτῶν, ἀγκίστρων καὶ παντὸς εἶδους ἐλκυστικῶν φώτων ἢ ὀργάνων ἢ ἄλλων ἀναλόγων μέσων, σκοπὸν ἔχοντων τὴν θανάτωσιν, σύλληψιν ἢ νάρκωσιν, ἐν γένει ἀγρίων θηλαστικῶν καὶ πτηνῶν, ὡς καὶ ἡ ἐμπορία, κατασκευὴ καὶ ἡ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσγὼγὴ τῶν ὀργάνων τούτων.

6. Οἱ παραβαίνοντες τὴν ἀνωτέρω διάταξιν τιμωροῦνται διὰ ποινῆς φυλακίσεως μέχρι δύο (2) ἐτῶν καὶ χρηματικῆς ποινῆς ἢ καὶ διὰ μιᾶς τούτων εἰς περίπτωσιν ἀμελείας. Ἐν περιπτώσει καταδίκης, τὰ ἀνωτέρω μέσα κατὰσχονται, δημευόμενα ἀποφάσει τοῦ ἀρμοδίου ποινικοῦ δικαστηρίου.

7. Ὁ χρησιμοποιοῦν πρὸς θήραν ἐλαστικὴν σφενδόνην, κράχτας, ὁμοιώματα καὶ μιμητικὰς φωνὰς τῶν θηραμάτων, τιμωρεῖται διὰ ποινῆς κρατήσεως ἢ προστήμου.

8. Χρῆσις παγίδων πάσης φύσεως ἐπιτρέπεται νὰ γίνηται μετ' ἐγκρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας μόνον δι' ἐπιστημονικοῦς σκοποὺς (δακτυλίωσις, μελέται, ταρίχευσις).

Ἄρθρον 3.

Κυνηγετικοὶ Κύνες.

1. Κύριοι κυνηγετικῶν κυνῶν μὴ ἐφοδιασμένοι διὰ δελτίου ταυτότητος τούτων δὲν ἀπολαμβάνουν τῶν περὶ προστασίας τῶν κυνηγετικῶν κυνῶν διατάξεων τοῦ παρόντος.

2. Τὸ δελτίον ταυτότητος τῶν κυνηγετικῶν κυνῶν χορηγεῖται εἰς τοὺς κυρίους τούτων ὑπὸ τοῦ οἰκείου Κυνηγετικοῦ Συλλόγου, ἐπὶ καταβολῇ παραβόλου ὀριζομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

3. Πρὸς διάκρισιν τῶν κυνηγετικῶν κυνῶν καθιεροῦνται ἐνιαῖον ὁμοίωμορον διακριτικὸν σῆμα δι' ἅπασαν τὴν Ἐπικράτειαν, καθοριζόμενον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

4. Ἡ μεταφορὰ διὰ δημοσίου μεταφορικοῦ μέσου κυνηγετικοῦ κυνός ἄνευ φιμώτρου ἀπαγορεύεται. Οἱ παραβάται τιμωροῦνται

διά ποινής κρατήσεως ή προστίμου ή δι' άμφοτέρων τών ποι-
νών τούτων.

5. Άπαγορεύεται ή κατά την νύκτα έν τη ύπαίθρῳ, έλευ-
θέρα ή υπό έπιτήρησιν, κυκλοφορία κυνηγετικών κυνών, ώσαύ-
τως δέ ή κατά την ήμέραν έλευθέρα κυκλοφορία τούτων, όταν
άπαγορεύεται ή θήρα.

Άδέσποτοι κυνηγετικοί κύνες, περιπλανώμενοι έν ύπαίθρῳ
κατά την άπαγορευομένην περίοδον θήρας, συλλαμβάνονται.

Κύριος ή κάτοχος κυνηγετικού κυνός αφήνων τούτον νά περι-
πλανᾷται έν ύπαίθρῳ, κατά παράβασιν τών άνωτέρω διατά-
ξεων, τιμωρείται διά ποινής κρατήσεως ή προστίμου ή δι'
άμφοτέρων τών ποινών τούτων.

6. Άπαγορεύεται ή διατήρησις είς ύπαιθρίους ποιμενικάς
έγκυατάσεις κυνηγετικών κυνών, ιδίως κυνών διώξεως
(ίχνηλατών): λαγосκύλων, φωλεοδυτών, λαγωνικών. Οί παρα-
βάται τιμωρούνται διά ποινής φυλακίσεως τούλάχιστον ενός
μήνός ως και διά χρηματικής ποινής.

7. Ο συλλαμβάνων κυνηγετικόν κύνα περιπλανώμενον, φέ-
ροντα όμως διακριτικόν σήμα, ύποχρεούται όπως παραδώσῃ
τούτον άμελλήτι είς τόν κύριόν του ή τήν πλησιέστεραν Δασι-
κήν ή Αστυνομικήν Αρχήν, άλλως τιμωρείται διά ποινής φυ-
λακίσεως μέχρις έξ μηνών ή διά χρηματικής ποινής.

Η Αστυνομική Αρχή ύποχρεούται νά είδοποιήσῃ άμέσως
τό πλησιέστερον δασικόν όργανον.

Η Δασική ή και άλλη Αρχή παραδίδει τόν κύνα είς τόν οί-
κειόν Κυνηγετικόν Σύλλογον, ό οποίος ύποχρεούται όπως φρον-
τίσῃ διά τήν εύρεσιν του κατόχου και τήν άπόδοσιν τούτου, μετά
τήν καταβολήν τών μέχρι τής άποδόσεως έξόδων διατροφής
και συντηρήσεώς του. Εάν έντός 15 ήμερών από τής παραδό-
σεως του κυνός είς τόν Κυνηγετικόν Σύλλογον δέν εύρεθῇ ό
κύριος τούτου, ό Σύλλογος προβαίνει είς τήν διά δημοπρασίας
έκποιήσιν του κυνός, τών πρακτικῶν ταύτης ύποκειμένων είς
τήν έγκρισιν του Δασάρχου.

Τό έκπλειστηρίασμα, μετά την άφαίρεσιν τών καταβληθέν-
των έξόδων διατροφής και συντηρήσεως του κυνός άποδίδεται
είς τόν κύριον τούτου, έφ' όσον ήθελε παρουσιασθῇ έντός μη-
νός από τής έκποιήσεως άλλως εισάγεται είς τό Κεντρικόν
Ταμείον Γεωργίας Κτηνοτροφίας και Δασών (είς είδικόν λο-
γαριασμόν Κεφάλαιον Θήρας), πλὴν του ενός τρίτου χορη-
γούμενου ως άμοιβή είς τόν συλλαβόντα τόν κύνα.

8. α) Ο έκ προθέσεως άποκτείνων ή καθιστών άνίκανον
πρός θήραν κυνηγετικόν κύνα άνευ ύπόπτων έκδηλώσεων επί
τούτου λύσεως, τιμωρείται διά ποινής φυλακίσεως μέχρι δύο
ετών ή διά χρηματικής ποινής ή δι' άμφοτέρων τών ποινών
τούτων.

β) Διά τής καταδικαστικής αποφάσεως έπιδικάζεται άπο-
ζημίωσις ύπέρ του κυρίου του κυνός 1.000—15.000 δρχ. άνα-
λόγως τής αξίας αυτού.

γ) Η κατά τήν προηγούμενην παράγραφον άποζημίωσις έπι-
δικάζεται και έν περιπτώσει καταδίκης διά κλοπήν κυνηγετι-
κού κυνός, έφ' όσον δέν ήθελε πραγματοποιηθῇ ή άπόδοσις του
κυνός είς τόν κύριον αυτού.

δ) Επί κυνηγετικών κυνών δέν έχει εφαρμογήν ή διάταξις
του άρθρου 80 παρ. 3 του Νόμου 3030/1954 «περί Άγρο-
φυλακής».

ε) Διά τούς κυνηγετικούς κύνας ισχύουν κατά τά λοιπά αί
περί συλλογής κυνών αστυνομικά διατάξεις.

στ) Επιτρέπεται ή εκχύμνασις τών κυνών δεικτών και έρευ-
νητών, συλλεγομένων υπό τών κυνηγών ή κυναγωγών μή φε-
ρόντων κυνηγετικόν όπλον ένα μήνα πρό τής έναρξεως τής κυ-
νηγετικής περιόδου και είς περιωρισμένας έκτάσεις καθορίζο-
μένας υπό τής οικείας Δασικής Αρχής.

ζ) Επιτρέπεται μετά ή άνευ κυνός, δι' άποφάσεως του Ύ-
πουργού Γεωργίας, ή χρησιμοποίησις θηρευτικού ίέρακος μό-
νον διά τήν θήραν άποδημητικών πτηνών (ίερακοθήρια), εκ-
χυμνασμένου αυτού διά τήν θήραν τών έπιβλαβών θηλαστικών
ως και τής ικτίδος (γαλῆς) διά τήν θήραν τών άγριοκονί-
κλων.

Άρθρον 4.

Κυνηγετικά Όργανώσεις — Περιφέρειαι.

1. Διά τήν σύστασιν Κυνηγετικού Συλλόγου απαιτείται ή
τήρησις τών περί Σωματείων κειμένων διατάξεων, ή δέ έπω-
νυμία του δέον νά είναι «Κυνηγετικός Σύλλογος» προστιθεμέ-
νης τής όνομασίας τής έδρας Δασαρχείου ή Νομαρχίας ή Ε-
παρχείου.

2. Σκοπός τούτων είναι, άφ' ενός μέν ή όργανωσις τών κυ-
νηγών και ή φίλαθλος κυνηγετική κατάρτισις, και προαγωγή
αυτών διά τήν αναγκαίαν πειθαρχίαν προς εφαρμογήν του πα-
ρόντος Νόμου, άφ' έτέρου δέ ή συμβολή τούτων είς τήν προ-
σπάθειαν τής πολιτείας διά τήν διατήρησιν, ανάπτυξιν και
προστασίαν του θηραματικού πλούτου τής Χώρας.

Αί κυνηγετικά όργανώσεις οφείλουν νά βοηθοῦν τās Δασι-
κάς Αρχάς είς πᾶν ζήτημα ενδιαφέρον τήν θήραν και τό θή-
ραμα και νά παρέχουν είς αυτάς πᾶσαν αναγκαίαν πληροφο-
ρίαν και συνδρομήν.

3. Αί κυνηγετικά όργανώσεις ύπάγονται είς τό Ύπουργείον
Γεωργίας, τό όποίον όρίζεται ως άνωτέρα έπαπτική άρχή.

4. Η όλη Έπικράτεια διαιρείται είς τās κάτωθι Κυνηγε-
τικές Περιφέρειας:

α) Τής Κρήτης και Δωδεκανήσου μετά τών νήσων αυτών
μέ έδραν τὰ Χανιά.

β) Τών νήσων Αρχιπελάγους μέ έδραν τήν Μυτιλήνην.

γ) Τής Πελοποννήσου μετά τών νήσων Ύδρας, Σπετσών,
Ζακύνθου, Πόρου, Κυθήρων και Άντικυθήρων, Κεφαλληνίας,
Ίθάκης και τών λοιπών μικροτέρων τής περιφέρειας των μέ
εδραν τās Πάτρας.

δ) Τής Στερεάς Ελλάδος και Θεσσαλίας μετά τών νήσων
Ευβοίας, Σκύρου, Αίγινης, Κυκλάδων, Σαλαμίνας, Κυθήρων,
Άντικυθήρων, Ύδρας, Σπετσών, Πόρου, Σποράδων ως και
τών μικροτέρων τής περιφέρειας των μέ έδραν τās Αθήνας.

ε) Τής Ηπείρου μετά τών νήσων Κερκύρας, Λευκάδος
και Παξών μέ έδραν τὰ Ιωάννινα.

στ) Τής Βορείου Ελλάδος (Μακεδονία - Θράκη) μετά
τών νήσων Θάσου και Σαμοθράκης, μέ έδραν τήν Θεσσαλο-
νίκην.

5. Είς έκάστην έδραν Δασαρχείου άναγνωρίζεται υπό του
Ύπουργού Γεωργίας είς Κυνηγετικός Σύλλογος άνεξαρτή-
τως του αριθμού κυνηγών, άπαγορευάμενης τής άναγνωρί-
σεως έτέρου, έστω και εάν επιδιώκεται συναφής σκοπός. Κατ'
έξαιρεσιν είς τό Δασαρχεϊόν Αθηνών, λόγω του μεγάλου α-
ριθμού τών κυνηγών, άναγνωρίζονται τέσσαρες (4) Κυνηγε-
τικοί Σύλλογοι. Αί έδραι τών Κυνηγετικών Συλλόγων και
αί περιφέρειαι τών είς τό Δασαρχεϊόν Αθηνών τοιούτων καθο-
ρίζονται δι' άποφάσεως του Ύπουργού Γεωργίας. Όπου
δέν ύφίσταται έδρα Δασαρχείου άναγνωρίζεται είς (1) Κυνη-
γετικός Σύλλογος είς τήν έδραν τής Νομαρχίας και έκάστου
Επαρχείου.

6. Είς έκάστην Κυνηγετικήν περιφέρειαν ιδρύεται ανά μία
Κυνηγετική Όμοσπονδία, είς ήν ύπάγονται ύποχρεωτικώς ά-
παντες οί Κυνηγετικοί Σύλλογοι τής περιφέρειας μέ έδραν
τήν τής Κυνηγετικής περιφέρειας.

7. Ιδρύεται, μέ έδραν τās Αθήνας, μία Κυνηγετική Συν-
ομοσπονδία, είς ήν ύποχρεωτικώς ύπάγονται άπασαι αί Κυνη-
γετικά Όμοσπονδίαί. Οί Πρόεδροι τών Όμοσπονδιών συγ-
κροτούν τό διοικητικόν συμβούλιον τής Συνομοσπονδίας, του
όποιου ή θητεία είναι διετής.

8. Δι' άποφάσεως του Ύπουργού Γεωργίας, δημοσιευμέ-
νης είς τήν Εφημερίδα τής Κυβερνήσεως, καθορίζονται αί
λεπτομέρειαι τής λειτουργίας τών Κυνηγετικών Συλλόγων,
τών Όμοσπονδιών και Συνομοσπονδίας, τών Διοικητικών Συμ-
βουλίων, τής συνδέσεως αυτών, τών προσόντων και ιδιοτή-
των αυτών, τής θητείας τούτων, τών καταστατικών των,
τής περιουσίας αυτών, τής προσωρινής διοικήσεως αυτών και
πάσης συναφούς λεπτομερείας σκοπούσεως, είς τήν καλύτεραν
έξυπηρέτησιν τής θήρας. Όσάυτως διά τής αυτής άποφά-
σεως ρυθμίζονται αί προϋποθέσεις και τά κριτήρια άναγνω-

ρίσεως τῶν Κυνηγετικῶν Συλλόγων ὡς καὶ τὰ τῆς συγχο-
νέυσεως αὐτῶν.

9. Κατὰ τὰ λοιπὰ ὡς πρὸς τὰς Κυνηγετικές Ὑπηρεσί-
σεις, ἰσχύουν αἱ διατάξεις περὶ Σωματείων τοῦ Ἀστικοῦ Κώ-
δικος, ὡς καὶ αἱ διατηρηθεῖσαι, μετὰ τὴν ἰσχύν του, διατά-
ξεις τοῦ Ν. 281)1914 «περὶ Σωματείων» δυνάμει τοῦ ἄρ-
θρου 12 τοῦ εἰσαγωγικοῦ Α.Ν. 2783)1941, ἐφ' ὅσον δὲν ἀν-
τίκειται εἰς τὰς σχετικές διατάξεις τοῦ παρόντος.

10. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ εἶναι μέλη Διοικητικῶν Συμβου-
λίων Κυνηγετικῶν Ὑπηρεσιῶν οἱ μὴ κρινόμενοι ὡς νομιμό-
φρονες ὑπὸ τῆς οἰκείας Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς, μέλη δὲ τῶν
Κυνηγετικῶν Συλλόγων:

α) Οἱ στερούμενοι τοῦ δικαιώματος λήψεως ἀδείας θήρας
κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

β) Οἱ ἀλλοδαποί, ἐξαιρουμένων τῶν ὁμογενῶν ξένης ὑπη-
κοῦτητας, τῶν διαμενόντων μονίμως ἐν τῇ ἡμεδαπῇ.

11. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, δημοσιευμέ-
νης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καθορίζονται, τὰ
τῶν δικαιωμάτων ἐγγραφῆς, ἐτησίων συνδρομῶν καὶ τὰ τῆς
διαθέσεως τῶν ἐσόδων τῶν Κυνηγετικῶν Συλλόγων. Ἐν πάσῃ
περιπτώσει τὸ ποσὸν αὐτὸ δὲν δύναται νὰ ὀρισθῇ μικρότερον
τῶν 50 καὶ 60 δραχμ. ἀντιστοίχως, πάντως τοῦλάχιστον τὸ ἡ-
μισυ τῶν ἐσόδων τούτων δεόν νὰ διατίθεται ὑποχρεωτικῶς διὰ
σκοποῦς φιλοδημασιῶν.

Ἄρθρον 5.

Ἀδεία θήρας.

1. Ἡ θήρα ἐπιτρέπεται μόνον εἰς τὸν κάτοχον ἀδείας θή-
ρας, ἐκδιδομένης εἰς τὸν τόπον τῆς μονίμου κατοικίας του
ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Δασικῆς Ἀρχῆς.

2. Ὁ θηρεύων ἄνευ ἀδείας θήρας τιμωρεῖται διὰ ποινῆς
φυλακίσεως μέχρις ἐνὸς ἐτους ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἢ δι'
ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων. Ἐὰν δὲ ἤθελε φονεῦσθαι ἐνδη-
μικὸν θήραμα, τιμωρεῖται διὰ ποινῆς φυλακίσεως μέχρι δύο
ἐτῶν ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἢ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν
τούτων.

3. Οὐδεὶς δύναται νὰ λάβῃ ἀδειαν θήρας, ἐὰν δὲν εἶναι
μέλος Κυνηγετικοῦ Συλλόγου. Ἐξαιροῦνται ὅσοι ἐκ τῆς ὑ-
πηρεσίας των, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ μετέχουν εἰς ὁργανώσεις.

4. Ἡ ἀδεία θήρας, ὡσα προσωπικὴ καὶ ἀμεταβίβαστος,
ἰσχύει διὰ τὴν κυνηγετικὴν περίοδον καὶ περιφέρειαν, δι' ἣν
ἐξεδόθη, διακρίνεται δέ:

α) Εἰς τοπικὴν, ἰσχύουσαν διὰ τὴν περιφέρειαν τοῦ Νομοῦ.

β) Εἰς περιφερειακὴν, ἰσχύουσαν διὰ μίαν τῶν κυνηγετι-
κῶν περιφερειῶν, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 4 παρ. 4 τοῦ παρόντος.

γ) Εἰς γενικὴν, ἰσχύουσαν δι' ὁλόκληρον τὴν Ἑπικράτειαν,
καὶ δ) Εἰς γενικὴν τοιαύτην ὑπερῶν ξένων Κρατῶν.

Ἡ ἀδεία θήρας ἐκδίδεται ἐπὶ τῇ ὑποβολῇ γραμματίου ἢ
τριπλοτύπου εἰσπράξεως τοῦ ἀρμοδίου Ταμείου, ὑπὲρ Κεντρι-
κοῦ Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν (Κεφάλαιον
Θήρας), ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν εἴκοσι πέντε (125) διὰ τὴν το-
πικὴν ἀδειαν, τριακοσίων (300) διὰ τὴν περιφερειακὴν, ἑξα-
κοσίων (600) διὰ τὴν γενικὴν καὶ δραχμῶν δύο χιλιάδων
(2.000) διὰ τὴν γενικὴν ὑπερῶν ξένων Κρατῶν, πλὴν τῶν
ὁμογενῶν καὶ τῶν ἀλλοδαπῶν τῶν διαμενόντων ἐν Ἑλλάδι
πέραν τῆς δεκαετίας, δι' ἄσκησιν θήρας μέχρις ἐνὸς μηνός,
τριῶν χιλιάδων (3.000) δι' ἄσκησιν θήρας μέχρι δύο μηνῶν
καὶ τεσσάρων χιλιάδων (4.000) δι' ὁλόκληρον τὴν περίοδον.
Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας τὰ ποσὰ αὐτὰ δύ-
ναι νὰ αὐξάνωνται.

5. Πρὸς ἐκδοσιν τῆς κατ' ἀνωτέρω ἀδείας θήρας ἀπαι-
τεῖται εἰσέτι καὶ γραμμάτιον ἢ τριπλότυπον εἰσπράξεως τοῦ
ἀρμοδίου Ταμείου ὑπὲρ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας Κτηνο-
τροφίας καὶ Δασῶν (Κεφάλαιον Θήρας) ἐκ δραχμῶν ἐξή-
κοντα (60) διὰ τοπικὰς καὶ περιφερειακὰς ἀδείας καὶ δρα-
χμῶν ἑκατὸν (100) διὰ γενικὰς τοιαύτας, πρὸς ἐξασφάλισιν
λογαριασμοῦ πληρωμῆς τῶν ἐν ἄρθρῳ 13 φυλάκων θήρας.
Ἡ ἐκδοσις τῶν ἀδειῶν θήρας ἀρχεῖται ἀπὸ 1 Αὐγούστου ἐκά-
στου ἐτους.

6. Τὰ εἰς τὰς παραγράφους 4 καὶ 5 τοῦ παρόντος ἄρθρου
ἀναφερόμενα ποσὰ δύναται νὰ προσυξάνωνται διὰ κοινῆς
ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας.

7. Δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ δημο-
σιευμένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καθορίζον-
ται ὁ τύπος, ἡ μορφή, καὶ τὰ στοιχεῖα, ἅτινα δεόν νὰ περιέχῃ
ἡ ἀδεία θήρας, ἡ διαδικασία ἐκδόσεως ταύτης, τὰ ἀπαιτού-
μενα δικαιολογητικὰ πρὸς ἐκδοσιν ταύτης, τόσον διὰ τοὺς
Ἕλληνας πολίτας, ὅσον καὶ διὰ ὑπηκόους, ξένων Κρατῶν
ὡς καὶ τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα ὑγείας, κυνηγετικῆς ἱκανό-
τητος καὶ κυνηγετικῶν γνώσεων διὰ τοὺς τὸ πρῶτον αἰτου-
μένου ἐκδοσιν ἀδείας θήρας.

8. Πρὸς ἐκδοσιν ἀδειῶν θήρας κατοίκων τῶν ἀπηγορευ-
μένων ζωνῶν τῆς παραμεθορίου περιοχῆς ἀπαιτεῖται εἰδικὴ
ἐγκρίσις τῆς ἀρμοδίας Στρατιωτικῆς Ἀρχῆς ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου.

9. Οἱ δημόσιοι, πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι, κά-
τοχοι ἀδείας θήρας, μετατιθέμενοι, δύναται νὰ θηρεύωσιν
εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς θέσεως εἰς ἣν τοποθετοῦνται μετὰ τὴν
αὐτὴν ἀδειαν θεωρουμένην παρὰ τῆς Δασικῆς Ἀρχῆς.

10. Οἱ μόνιμοι δημόσιοι Δασικοὶ ὑπάλληλοι, δύναται νὰ
θηρεύωσιν, ὅπου καὶ ὅταν ἐπιτρέπεται ἡ θήρα, βάσει ἀτελοῦς
ἀδείας ἐκδιδομένης παρὰ τῆς Δασικῆς Ἀρχῆς.

11. Ἀδεία θήρας δὲν χορηγεῖται εἰς τοὺς καταδικασθέν-
τας:

α) Ἐπὶ κακούργηματι εἰς οἰανδήποτε ποινὴν ἢ ἐπὶ πλημ-
μελήματι, δι' ὃ ἐπεβλήθη στέρησις τῶν πολιτικῶν δικαιω-
μάτων.

β) Ἐπὶ ζωοκλοπῇ, ζωοκτονίᾳ, παρανόμῳ ὀπλοφορίᾳ, παρα-
νόμῳ κατοχῇ ὄπλου, παραβάσει τῶν διατάξεων περὶ θήρας.

γ) Ἐπὶ ἐμπρησμῷ, ἀνθρωποκτονίᾳ ἐξ ἁμελείας καὶ φθορᾷ
ξένης ιδιοκτησίας, ἐφ' ὅσον ἡ τέλεσις τῶν ἀδικημάτων τού-
των συνδέεται πρὸς τὴν ἄσκησιν τῆς θήρας καὶ πρὸς τὴν
προστασίαν τῶν δασῶν.

Μετὰ πάροδον πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐκτίσεως τῆς ἐπὶ τινι
τῶν ἀνωτέρω ἀδικημάτων ἐπιβληθείσης ποινῆς, δύναται νὰ
χορηγηθῇ εἰς τοὺς καταδικασθέντας ἀδεία θήρας μετὰ γνω-
μοδότησιν τοῦ Περιφερειακοῦ Διευθυντοῦ Δασῶν ἢ τοῦ Δα-
σάρχου.

12. Ἡ μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς κυνηγετικῆς περιόδου κατα-
δικὴ διὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος, συνεπάγε-
ται τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἀδείας θήρας, ἥτις κατὰσχεταῖ ὑπὸ τῶν
ἀρμοδίων διὰ τὴν τήρησιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος δη-
μοσίων ὀργάνων, ἄνευ ἐπιστροφῆς τῶν καταβληθέντων διὰ
τὴν ἐκδοσιν χρηματικῶν ποσῶν.

13. Δὲν χορηγεῖται ἀδεία θήρας εἰς τοὺς μὴ συμπληρώ-
σαντας τὸ 21ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, δύναται ὅμως νὰ χο-
ρηγηθῇ τοιαύτη εἰς τοὺς συμπληρώσαντας τὸ 18ον ἔτος, ἐφ'
ὅσον προσκομισθῇ ὑπεύθυνος δηλώσις τοῦ ἔχοντος τὴν ἐπι-
μέλειαν τοῦ ἀνηλίκου ὅτι συγκατατίθεται εἰς τὴν ἐκδοσιν ἀ-
δείας θήρας.

14. Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας, τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργείου
Ἐθνικῆς Ἀμύνης δύναται ν' ἀπαγορεύσῃ τὴν χορήγησιν ἀ-
δείας θήρας εἰς ὁρισμένας περιφερείας, ἐφ' ὅσον λόγοι ἀ-
σφαλείας ἐπιβάλλουν τοῦτο.

15. Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας μετὰ πρότασιν τοῦ Ὑπουργοῦ
Δημοσίας Τάξεως, δύναται ν' ἀπαγορεύσῃ τὴν χορήγησιν ἀ-
δείας θήρας εἰς άτομα χαρακτηριζόμενα ὡς ἐπικινδύνα εἰς
τὴν Ἀσφάλειαν ἐν γένει ἢ ν' ἀνακαλῇ τυχὸν χορηγηθείσας
ἀδείας, ἄνευ ἐπιστροφῆς τῶν καταβληθέντων πρὸς ἐκδοσιν
αὐτῶν χρηματικῶν ποσῶν.

Ἄρθρον 6.

Χρόνος θήρας.

1. Τὸ Κυνηγετικὸν ἔτος ἀρχεῖται ἀπὸ 1 Αὐγούστου καὶ
λήγει τὴν 31 Ἰουλίου τοῦ ἐπομένου ἐτους.

2. Ἡ Κυνηγετικὴ περίοδος, καθ' ἣν γενικῶς ἐπιτρέπεται
ἡ θήρα ἀρχεῖται:

α) Τοῦ λαγῶς ἀπὸ 10 Σεπτεμβρίου καὶ λήγει τὴν 10
Ἰανουαρίου.

β) Τῆς ὀρενῆς πέρδικος ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου καὶ λήγει τὴν
30 Νοεμβρίου.

γ) Τῆς πεδινῆς πέρδικος ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου καὶ λήγει τὴν 30 Νοεμβρίου.

δ) Τῶν λοιπῶν θηραμάτων, ἐξαιρέσει τῆς περιπτώσεως τῆς παραγράφου 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἀπὸ 10 Σεπτεμβρίου καὶ λήγει τὴν 10 Μαρτίου.

Ὁ θηρεύων κατὰ χρόνον μὴ ἐμπίπτοντα ἐντὸς τῆς κυνηγετικῆς περιόδου τιμωρεῖται διὰ ποινῆς φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἢ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων.

3. Ἐπιτρέπεται ἡ θήρα ἄνευ κυνός, μόνον τρυγόνων καὶ δειροβίων πτηνῶν (ἀστομάχου, συκοφάγου), ἀπὸ 25 Ἀυγούστου εἰς περιοχὰς ὅπου ὑπάρχουν περάσματα καθοριζόμενα δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας τῇ προτάσει τῶν Δασικῶν Ἀρχῶν.

4. Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας δύναται δι' ἀποφασέως του, τῇ προτάσει τῆς Δασικῆς Ἀρχῆς ἢ τῆς Κυνηγετικῆς Συνομοσπονδίας, νὰ περιορίξῃ τὴν κυνηγετικὴν περίοδον καθ' ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν ἢ περιφέρειαν ταύτης.

5. Ἐπιτρέπεται ἡ θήρα μόνον κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας, ἥτοι ἡμίσειαν ὥραν πρὸ τῆς ἀνατολῆς καὶ μέχρις ἡμισείας ὥρας μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου. Οἱ παραβάται τιμωροῦνται διὰ ποινῆς φυλακίσεως μέχρις ἐνὸς ἐτους ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἢ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων.

6. Ἀπὸ 11ης Μαρτίου καὶ μέχρι ἐνάρξεως τῆς κυνηγετικῆς περιόδου ἐπιτρέπεται ἡ διὰ δηλητηρίου καταπολέμησις τῶν ἐπιβλαβῶν θηραμάτων, μερίμνη καὶ εὐθύνη τῶν Κυνηγετικῶν Συλλόγων καὶ ἄνευ χρήσεως κυνηγετικῶν ὄπλων, ἢ σύλληψις εἰς τὰς φωλεὰς τῶν νεογνῶν καὶ νεοσσῶν αὐτῶν, ὡς καὶ ἡ καταστροφὴ τῶν φωλεῶν των. Ἐπίσης ἡ συγκρότησις συνεργειῶν δι' ἐρευναν (παγᾶνα) ὡς καὶ ἡ δίωξις τῶν κορακοειδῶν τῇ ἐπιβλέψει Δασικοῦ ὀργάνου. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κυνηγετικῆς περιόδου ἡ χρῆσις παγίδων καὶ δηλητηρίων ἐπιτρέπεται μόνον κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

7. Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας δύναται δι' ἀποφασέως του νὰ παρατείνῃ τὴν θήραν τῶν ἀποθημητικῶν πτηνῶν καθ' ὅσας τὴν Ἐπικράτειαν ἢ Περιφέρειαν ταύτης ἐπὶ προσθέτῳ καταβολῇ τέλους καθοριζομένου ἐν τῇ ἀποφάσει.

Ἄρθρον 7.

Γενικαὶ ἀπαγορεύσεις θήρας.

1. Ἀπαγορεύεται:

α) Ἡ χρησιμοποίησις πρὸς ἄσκησιν θήρας μηχανοκινήτων πλωτῶν μέσων, διὰ τὴν θήραν τῶν ὑδροβίων πτηνῶν ἐντὸς τῶν λιμνῶν, ἐλιδῶν ἐκτάσεων, ποταμῶν καὶ λιανοθαλασσῶν.

β) Ἡ ἄσκησις τῆς θήρας ἀπὸ μηχανοκινήτων μέσων καὶ ἡ μεταφορὰ διὰ τοιούτων κυνηγετικῶν ὄπλων, ἐὰν ταῦτα δὲν εἶναι λελυμένα ἢ ἐντὸς θήρας, ὡς καὶ διὰ πάσης φύσεως προβολέων καὶ ἐλκυστικῶν φωτῶν.

γ) Οἱ ὁδηγοὶ τῶν μηχανοκινήτων μέσων, δι' ὧν τρίτοι ἤσκησαν παράνομον θήραν, εὐθύνονται ὡς συνταυτοῦργοι, ὡς καὶ οἱ παραχωρήσαντες τὴν χρῆσιν τούτου, ἐφ' ὅσον τελοῦν ἐν γνώσει. Οἱ παρὰ τῶν ἰδιοκτητῶν τοῦ τροχοφόρου ἄσκησις τῆς θήρας, κατὰ τὸν διακηρδύεντα τρόπον, θεωρεῖται ὡς ἐπιχειρηματικὴ περίπτωση.

δ) Ἡ θήρα ἐλάφου, βορκάδος, αἰγάγρου (ἀγριοκάτσικου), ἀγριογίδιας, τετράωνος (ἀγριοπετεινοῦ), ὡς καὶ φασιανοῦ.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας μὴ δυναμένων ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ ἐκδοῦσι πρὸ τῆς παρελεύσεως τριετίας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, δύναται νὰ ἐγκρίνῃ ἡ θήρα τῶν ἀνωτέρω, ἐφ' ὅσον ὁ ἀριθμὸς τούτων αὐξηθῇ, ὅποτε ἐν τῇ ἀποφάσει καθορίζεται ὁ τόπος, ὁ τρόπος καὶ ὁ χρόνος τῆς θήρας, τὸ εἶδος καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν θηραμάτων καὶ ἡ παρὰ τοῦ κυνηγοῦ καταβολὴ προσθέτου τέλους ἀδείας.

Οἱ παραβαίνοντες τὰς ἀνωτέρω διατάξεις, τιμωροῦνται διὰ ποινῆς φυλακίσεως τοὐλάχιστον τριῶν μηνῶν. Ἡ ἐπιβαλλομένη ποινὴ φυλακίσεως, λόγῳ παρανόμου θήρας διὰ μηχανοκινήτων μέσων ἢ ἀσκήσεως ταύτης διὰ προβολέων ὡς καὶ ἡ τοιαύτη, λόγῳ τῆς θήρας ἐλάφου, βορκάδος, αἰγάγρου, φασι-

ανοῦ, τετράωνος (ἀγριοπετεινοῦ), δὲν μετατρέπεται εἰς χρηματικὴν.

2. Ἀπαγορεύεται ἐπίσης:

α) Ἡ θήρα ὠφελίμων πτηνῶν καὶ θηλαστικῶν, καθοριζομένων δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

β) Ἡ ἀγοραπωλησία καὶ ἡ μεταφορὰ πρὸς πώλησιν παντὸς εἶδους θηράματος κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀπαγορεύσεως τῆς θήρας.

γ) Ἡ ἀγοραπωλησία καθ' ὅλον τὸ ἔτος τοῦ λαγωῦ καὶ τῆς πέρδικος.

δ) Ἡ ἀγοραπωλησία παντὸς θηράματος, ἐφ' ὅσον διαπιστωθῇ ὅτι ἡ θανάτωσις τούτου ἐτελέσθη δι' ἀπηγορευμένων μέσων.

ε) Ἡ μεταφορὰ, ἡ ἐκδασίς εἰς κοινὴν θέαν καὶ ὁ καθ' οἰονδήποτε τρόπον βασανισμὸς συλληφθέντων θηραμάτων.

στ) Ἡ θήρα παρὰ τοῦ κυνηγοῦ πλέον τοῦ ἐνὸς λαγωῦ καὶ τεσσάρων πέρδικων δι' ἐκάστην ἡμερησίαν ἔξοδον τούτου.

Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας δύναται δι' ἀποφασέως του νὰ τροποποιήσῃ τὸν ἀριθμὸν τούτων καθ' ὅσας τὴν Ἐπικράτειαν ἢ κατὰ περιφέρειας ταύτης, ὡς ἐπίσης νὰ περιορίξῃ τὸν ἀριθμὸν πρὸς θήραν καὶ ἄλλων θηραμάτων.

ζ) Ἡ θήρα τῆς ἄρκτου καὶ τοῦ λυγρὸς (ρήσου) ἄνευ ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

Οἱ ἐκ προθέσεως ἢ ἐξ ἀμελείας παραβαίνοντες τὰς ἀνωτέρω διατάξεις, τιμωροῦνται διὰ ποινῆς φυλακίσεως μέχρις ἐνὸς ἐτους ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἢ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων.

3. Ὡσαύτως ἀπαγορεύεται:

α) Ἡ καταστροφὴ τῶν φωλεῶν παντὸς πτηνοῦ καὶ ἡ ἀφαιρέσις ἐξ αὐτῶν τῶν ὠν καὶ τῶν νεοσσῶν καὶ ἡ ἀγοραπωλησία τούτων πλην τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 11 χαρακτηριζομένων δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ὡς ἐπιβλαβῶν.

β) Ἡ θήρα δ' ἐνέδρας (καρτέρι εἰς τὰς πηγὰς), ὡς καὶ ἡ χρησιμοποίησις κοιτοῦ φέροντος ὄπλον ἄνευ ἀδείας.

γ) Ἡ μεταφορὰ ζώντος θηράματος, καθ' ὅλον τὸ ἔτος καὶ ἡ διατήρησις ἐν αἰχμαλωσίᾳ ὠδικῶν πτηνῶν, ὡς καὶ παντὸς θηράματος, πλην τῶν ἐξωτικῶν (κολυμπρίων, καναρίων, ψιττακῶν), ἐπιτρεπομένη μόνον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας εἰς δημοσίας, δημοτικὰς ἢ Κοινοτικὰς Ἀρχὰς ἢ Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, ὡς καὶ κυνηγετικὰς ὁργανώσεις πρὸς ἐμπλουτισμὸν ζωολογικῶν κήπων καὶ πάρκων τῶν πόλεων. Ἐπιτρέπεται ἡ κατόπιν ἐιδικῆς ἀδείας τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας σύλληψις καὶ μεταφορὰ θηράματος δι' ἐπιστημονικοῦς λόγους.

δ) Ἡ ἄνευ ἀδείας τῆς Δασικῆς ἢ Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς μεταφορὰ κυνηγετικῶν ὄπλων εἰς ὑπαίθριους τόπους κατὰ τὴν περίοδον, καθ' ἣν ἀπαγορεύεται ἡ θήρα, κατὰ δὲ τὸν χρόνον τῆς κυνηγετικῆς περιόδου ἄνευ ἀδείας θήρας.

ε) Ἡ μετὰ τοῦ κυνηγετικοῦ ὄπλου διάβασις δι' ἀπηγορευμένων εἰς τὴν θήραν ἐκτάσεων, ἐκτὸς ἐὰν τὸ ὄπλον εἶναι λελυμένον.

στ) Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας δύναται ν' ἀπαγορεύῃ τὴν θήραν παντὸς θηράματος ἐν περιπτώσει χιονοπτώσεως μεγάλης διάρκειας καὶ ἐντάσεως εἰς ὅλην τὴν χώραν ἢ μεμονωμένως περιοχὰς.

ζ) Ἡ θήρα καθ' ὁμάδας περιλαμβανούσης πλείονας τῶν ἐξ κυνηγῶν ἐκτὸς τῆς ὁμαδικῆς θήρας ὑδροβίων πτηνῶν, ἀγριοχοίρων καὶ ἐπιβλαβῶν ζώων, ἥτοι λύκου, ἀλώπεκος, θιάς καὶ κορακοειδῶν, ἥτις δέον νὰ διενεργῇται κατόπιν ἀδείας τοῦ Δασάρχου τῇ ἐπιβλέψει Δασικοῦ ὀργάνου ἢ τοῦ κυνηγετικοῦ Συλλόγου. Ἡ δι' οἰονδήποτε μεταφορικῶν μέσων μεταφορὰ μεγαλυτέρου ἀριθμοῦ κυνηγῶν, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν διάρκειαν ταύτης δὲν ἐνεργεῖται θήρα, δὲν θεωρεῖται ὡς παράβασις, ὡς ἐπίσης καὶ ὅταν οἱ πλείονες τῶν ἐξ (6) κυνηγῶν εὐρίσκωνται εἰς τοιαύτην ἀπόστασιν, ὥστε νὰ ὑφίσταται ἡ ἀπαιτουμένη ζώνη ἀσφαλείας διὰ τὰ θηράματα. Ἡ ζώνη αὕτη καθορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

η) Ἡ ἄνευ προηγουμένης ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγωγὴ, ζώντων ἢ μὴ, πάσης φύσεως θηραμάτων, ὡς καὶ ἡ ἐξαγωγή τοιούτων εἰς τὸ ἐξωτερ-

ρίκον. Τὰ ἄνευ ἐγκρίσεως ἐξαχόμενα θηράματα καταστώνται ὑπὸ τῆς Τελωνειακῆς Ἀρχῆς καὶ παραδίδονται εἰς τὴν πλησιέστεραν Δασικὴν Ἀρχὴν πρὸς ἐκποίησην. Ἐν ἐλλείψει ταύτης τὴν ἐκποίησιν διὰ πλειστηριασμοῦ ἐνεργεῖ ἡ Τελωνειακὴ Ἀρχή, τοῦ ἐκπλειστηριασμοῦ εἰσαγομένου εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν (Κεφάλαιον Θήρας).

4. Κατόπιν ἀδείας τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἐπιτρέπονται, ὁ φόνος καὶ ἡ ταρβίχαις μὴ θηρευσίμων θηραμάτων, πρὸς ἐμπλουτισμὸν συλλογῶν Μουσείων, ὡς καὶ τῶν ἐργαστηρίων ζωολογίας τῶν Πανεπιστημίων καὶ διὰ διδασκτικὸς σκοποῦς Ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων.

5. Οἱ παραβαίνοντες τὰς ἀνωτέρω διατάξεις τιμωροῦνται διὰ ποινῆς κρατήσεως ἢ πρυστίμου ἢ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων.

Ἄρθρον 8.

Ἀπαγορευμένοι εἰς τὴν θήραν χώροι.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ θήρα ἐντὸς τῶν πόλεων, κομποπόλεων, χωρίων ἢ συνοικισμῶν ἐν γένει καὶ εἰς ἀκτῖνα 250 μέτρων ἀπὸ τῆς παρυφῆς αὐτῶν ἢ εἰς ἀκτῖνα 100 μέτρων ἀπὸ μεμονωμένων οἰκιῶν. Κατὰ παρέκκλισιν δύναται ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας, μετὰ πρότασιν τῆς Δασικῆς Ἀρχῆς καὶ συμφώνου γνώμης τῆς οἰκείας Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς, νὰ ἐπιτρέπη τὴν θήραν τῶν ἐπιβλαβῶν θηραμάτων καὶ εἰς τοὺς ἀνωτέρω χώρους.

2. Ἀπαγορεύεται ἡ θήρα ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ ἰδιοκτῆτου, νομέως ἢ μισθωτοῦ:

α) Ἐντὸς τῶν ἀμπελώνων ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς περιόδου τῆς θήρας ἕως λήξεως τοῦ τρυγητοῦ.

β) Ἐντὸς τῶν ἀθερίστων λειμῶνων.

γ) Ἐντὸς καλλιεργουμένων ἐκτάσεων καὶ ὁπωρίων, ἐφ' ὅσον ἡ ἐντὸς αὐτῶν ἀσκῆσις τῆς θήρας ἐλάττει τὴν καλλιέργειαν.

δ) Ἐντὸς περιπεφραγμένων διὰ συνεχοῦς φράκτου ἐκτάσεων.

ε) Κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Δασικῆς Ἀρχῆς, εἰς ἀπεριφράκτους ἰδιωτικὰς ἐκτάσεις, μεζονος τῶν 3.000 στρεμμάτων, ὅταν ἐν αὐταῖς ὁ ἰδιοκτῆτης, νομέυς ἢ μισθωτὴς ἐγκαταστήσῃ κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἀρχῆς ταύτης, ἀξιόλογα φυσικὰ ἢ τεχνητὰ ἐκτροφεῖα φασιανῶν, δορκάδων, ἐλάφων, αἰγῶν, ἰδίαις αὐτοῦ δαπάναις.

3. Ἀπαγορεύεται ἡ θήρα ἐντὸς τοῦ πυρῆνος Ἑθνικῶν Δρυμῶν.

4. Ἀπαγορεύεται ἡ θήρα διὰ σκοπεύσεως ἐπὶ πτηνῶν ἰσταμένων ἐπὶ τηλεγραφικῶν στύλων, τηλεγραφικῶν καλωδίων τοῦ Ὁργανισμοῦ Τηλεπικοινωνιῶν Ἑλλάδος καὶ λοιπῶν ἔργων, ἐφ' ὧν δύναται νὰ προκληθῇ ἐλάττω εἰς τὰς ἐγκαταστάσεις.

5. Οἱ ἐκ προθέσεως ἢ ἀμελείας παραβαίνοντες τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἁρθροῦ, τιμωροῦνται διὰ ποινῆς φυλακίσεως μέχρις ἐνὸς ἔτους ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς.

Ἄρθρον 9.

Μέτρα ἀναπτύξεως θηραματικοῦ πλούτου.

Καταφύγια—Ἐκτροφεῖα θηραμάτων.

1. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἱδρύονται μόνιμα καταφύγια θηραμάτων ἐπὶ ἐκτάσεως, οὐχὶ μικροτέρας τῶν πέντε χιλιάδων (5.000) στρεμμάτων, προκειμένου περὶ δασῶν, δέκα χιλιάδων (10.000) στρεμμάτων προκειμένου περὶ μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων, χιλίων (1.000) στρεμμάτων προκειμένου περὶ πεδινῶν καὶ πεντακοσίων (500) στρεμμάτων προκειμένου περὶ ἐλαιοδῶν. Τὰ καταφύγια ταῦτα δέον νὰ πληροῦν τὰς βασικὰς ἀνάγκας τοῦ θηράματος, εἰς ὅτι ἀφορᾷ τὴν ἡσυχίαν, τροφήν, καὶ ὕδωρ. Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως καθορίζονται αἱ ἀπαιτούμεναι τεχνικαὶ ἐργασίαι καὶ τὰ μέτρα πρὸς ἐκτέλεσιν καὶ συμπλήρωσιν τῆς ἐλαστικῆς, ὡς καὶ τὰ πρὸς τροποποίησιν καὶ προσαρμογὴν τοῦ περιβάλλοντος πρὸς τὸ ἄρμόδιον δι' ἕκαστον διατεῖον θήραμα. Ἐκαστος Κυνηγετικὸς Σύλλογος ὑποχρεοῦται ἐπίσης εἰς τὴν ἱδρυσιν καὶ συντήρησιν, τοῦλάχιστον ἐνὸς καταφυγίου θηραμάτων, ἐπὶ καταλλήλου

ἐκτάσεως, ὑποδείχθησιν παρὰ τῆς ἀρμοδίας Δασικῆς Ἀρχῆς.

2. Ἀπαγορεύεται ἡ θήρα ἐντὸς καταφυγίων θηραμάτων παντὸς θηράματος, τιμωρουμένων τῶν παραβάτων διὰ ποινῆς φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν.

3. Ἡ δίωξις ἐντὸς τῶν καταφυγίων τῶν ἐπιβλαβῶν θηραμάτων ἐνεργεῖται παρὰ τῶν Δασικῶν ὁργάνων ἢ τῶν φυλάκων θήρας δι' ἐδικῶν συνεργείων. Ἐπιτρέπεται ἡ σύλληψις θηράματος δι' ἐπιστημονικοῦς σκοποὺς ἢ ἡ μεταφορὰ τούτου πρὸς ἐμπλουτισμὸν ἄλλης περιοχῆς, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

4. Αἱ διατάξεις τῶν ἀνωτέρω παραγράφων ἰσχύουν καὶ δι' ἐρμηνοήτους ἐκτάσεως οὐχὶ μικροτέρας τῶν 1.000 στρεμμάτων.

5. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἱδρύονται ἐκτροφεῖα θηραμάτων, διὰ περιφράξεως καταλλήλων ἐκτάσεων, ἐπὶ σκοπῷ ἀναπαγωγῆς καὶ αὐξήσεως τῶν ἐνδημικῶν θηραμάτων ἢ εἰσαγωγῆς ξενικῶν τοιούτων ὅταν ἐπιδιώκεται, ὁ ἐμπλουτισμὸς ἄλλων περιοχῶν δι' αὐτῶν.

6. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἐπιτρέπεται ἡ ἱδρυσις μικρῶν ἐκτροφείων θηραμάτων ἐπὶ μὴ δημοσίων ἐκτάσεων ὑπὸ ἰδιωτῶν ἢ νομικῶν προσώπων δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀναπαγωγῆς τῶν θηραμάτων, εἴτε πρὸς ἐμπορίαν (κρέατος, δέρματος, πτερῶν, κεράτων κλπ.), εἴτε πρὸς ἐμπλουτισμὸν μὴ δημοσίων ἐκτάσεων διὰ θηραμάτων μὴ ἐπιβλαβῶν, ἐφ' ὅσον ἡ λειτουργία τούτων δὲν ἀντίκειται πρὸς τὰς ἰσχύουσας περὶ δημοσίας ὑγείας διατάξεις.

7. Ἐπιτρέπεται ἡ ἀγορὰ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, κατόπιν ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν ἐκτάσεων ὡς καὶ ἐρμηνοήτων, ἐνθα διατεῖον αἰγᾶχοι ἢ ἕτερα εὐγενῆ θηράματα, πρὸς δημιουργίαν ἐντὸς τούτων ἐκτροφείων θηραμάτων ἢ πρὸς ἱδρυσιν σταθμῶν παρακολούθησεως καὶ δακτυλιώσεως ἀποδημητικῶν πτηνῶν.

Ὁμοίως ἐπιτρέπεται ἡ ἀνάγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσις κτημάτων οἰσθηπότες φύσεως, καίμων ἐντὸς τῶν ἐκτάσεων, περὶ ὧν αἱ παράγραφοι 1, 4 καὶ 5 τοῦ παρόντος ἁρθροῦ.

8. Ἡ ἐπὶ σκοπῷ θήρας παράβασις τῶν ὁρίων ἐκτροφείων, ὡς καὶ ὁ φόνος ἢ οἰσθηπότες ἐλάττω ἐκτροφεύμενων ζώων τιμωρεῖται διὰ ποινῆς φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν.

Ἄρθρον 10.

Κυνηγετικά περιοχά.

1. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας δύναται νὰ χαρακτηρίζωνται ὡς συνεχεῖς κυνηγετικαὶ περιοχαὶ δημόσιαι ἐκτάσεις οὐχὶ μικρότερας τῶν 5.000 στρεμμάτων. Εἰς τὰς ἐκτάσεις ταύτας ἐπιτρέπεται ἡ θήρα ὀρισμένου εἶδους καὶ ἀριθμοῦ θηραμάτων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κατόπιν ἐδικῶν ἀδειῶν ἢ κατόπιν ἐκμισθώσεως τοῦ σχετικοῦ δικαιώματος.

2. Αἱ κυνηγετικαὶ περιοχαὶ δὲν δύναται νὰ περιέχουν λίμνας ἢ ἀνεγρωρισμένους σταθμούς διαβάσεως κατὰ τὸ Φθινόπωρον ὁρτύγων ἢ τρυγόνων.

3. Διὰ Β. Δ. προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἐκδιδομένου, καθορίζονται αἱ προϋποθέσεις καὶ ὁ τρόπος τῆς θήρας εἰς τὰς κυνηγετικὰς περιοχάς, τὰ τῆς ἐκμισθώσεως τῶν περιοχῶν τούτων ὡς καὶ πᾶτα ἑτέρα λεπτομέρεια.

4. Δύναται ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας, δι' ἀποφάσεώς του, ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου Δασῶν, νὰ χαρακτηρίσῃ καὶ μὴ δημοσίας ἐκτάσεις, ὡς κυνηγετικὰς περιοχάς, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τῶν ἰδιοκτῆτων αὐτῶν καὶ ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τοῦ παρόντος ἁρθροῦ. Ἐν αὐταῖς παρέχεται τὸ δικαίωμα τῆς ἐκμισθώσεως τῆς θήρας ἐντὸς τούτων, εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας τῶν ἐφ' ὅσον οὗτοι προβοῦν εἰς τὴν ἱδρυσιν ἰδιωτικῶν ἐκτροφείων ἐμπλουτισμοῦ τῶν ἐκτάσεων τούτων καὶ συντάξουν, δι' ἰδιωτῶν Δασολόγων δαπάναις τῶν, ἐιδικὰς μελέτας ἢ πίνakas διαχειρίσεως τοῦ θηραματικοῦ πλούτου, ἐγκριθέντας ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

Οἱ ἰδιοκτῆται τῶν ἐκτάσεων τούτων δικαιοῦνται εἰς εἰσπραξίν δικαιώματος παρὰ τῶν νομίμως ἐφωδιασμένων δι' ἀδείας θήρας κυνηγῶν. Τὸ δικαίωμα τοῦτο καθορίζεται διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

Άρθρον 11.

Προστασία Ύδροβίων - Σκοπευτήρια - Άμοιβαί
διώξεις επίβλαβων θηραμάτων.

1. Είς τὰ Βασιλικά δασοκτήματα καὶ Πανεπιστημιακὰ δάση, ἐπιτρέπεται ἡ ἄσκησις τῆς θήρας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, κατόπιν ἐιδικῆς ἀδείας τῆς Διευθύνσεως τῶν Βασιλικῶν Κτημάτων ἢ τῶν Πανεπιστημιακῶν Ἀρχῶν.

2. Εἰς περιοχὰς περιλαμβανούσας λίμνας, θάλασσας, ἐλώδεις ἐκτάσεις ἢ δέλτα ποταμῶν καὶ ποταμοκόλπους, ὡς καὶ παροχθίους γενικῶς ἐκτάσεις, εἰς αἷς σταθμεύουν καὶ διαβιῶν τὰ ὑδρόβια πτερωτὰ θηράματα (ἐνυδρὰ καὶ παρυδάτια), δύναται ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας δι' ἀποφάσεώς του νὰ λάβῃ πᾶν μέτρον, πρόσφορον ἀποβλέπον ἐἰς τὴν διατήρησιν, διαφύλαξιν καὶ αὐξησιν τοῦ θηραματικοῦ κεφαλαίου, σχετικὸν μὲ τὴν ἐνάσκησιν τῆς θήρας.

3. Ἀπαγορεύεται πᾶσα μόλυνσις δι' οἰοῦν ἢ οἰοῦν τρόπον ὑδάτων, λιμνῶν, ποταμῶν, λιμνοθαλασσῶν, εἴτε διὰ δηλητηρίου εἴτε ἐξ ὑπολειμμάτων διαφόρων ἐργαστασιῶν καὶ βιομηχανιῶν. Οἱ ἰδιοκτῆται τούτων ὑποχρεοῦνται ὅπως, διὰ τῆς ἰδρυτικῆς τῶν μελέτης ἢ διὰ συμπληρωματικῆς τοιαύτης διὰ τὰ ἤδη ὑφιστάμενα, προβλέπουν τὴν κατασκευὴν τῶν ἀπαραιτήτων τεχνικῶν ἔργων πρὸς ἀσφαλὴ καὶ ἀξίμῳ, διὰ τὰ ρέοντα ὕδατα, τὴν πανίδα καὶ χλωρίδα, παροχέτευσιν τῶν βιομηχανικῶν ἀκαθάρτων ὑδάτων. Οἱ παραβάται τῆς ἀνωτέρω διατάξεως ἐκ προθέσεως ἢ ἐξ ἀμελείας τιμωροῦνται διὰ ποινῆς φυλακίσεως μέχρις ἐνὸς ἔτους ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἢ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων.

4. Ἐπιτρέπεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, τῇ προτάσει τῆς Κυνηγετικῆς Συνομοσπονδίας καὶ συμφώνῳ γνώμῃ τοῦ Δασάρχου, ἢ ἰδρυσις Κυνηγετικῶν Σκοπευτηρίων παρὰ τῶν Κυνηγετικῶν Ὀργανώσεων, σκοπὸν ἔχοντων τὴν ἐξάσκησιν τῶν κυνηγῶν καὶ τὴν ἐνέργειαν ἀθλητικῶν σκοπευτικῶν ἀγώνων, ὡς καὶ ὁ καθορισμὸς περιοχῆς ἐκχυμνάσεως κυνηγετικῶν κυνῶν. Ἡ θέσις καὶ λειτουργία ἐν γένει τούτων καθορίζονται ἐν τῇ ἀποφάσει.

5. Αἱ ἀμοιβαὶ διὰ τὴν καταπολέμησιν ἐπιβλαβῶν θηραμάτων, ὁ τρόπος παραδόσεως καὶ παραλαβῆς τῶν τεκμηρίων, ἡ πληρωμὴ τῆς ἀμοιβῆς ἀμέσως, ἐπὶ τῇ παραδόσει τοῦ τεκμηρίου, καταβαλλομένης, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια ρυθμίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

Άρθρον 12.

Εἰδικὰ μέτρα προστασίας θηραμάτων.

1. Ἰδιοκτῆται, νομεῖς ἢ μισθωταὶ οἰκιῶν, κήπων ἢ ἀγρῶν ὑποχρεοῦνται νὰ καταστρέφωσι τὰς ὑπὸ τῶν κορακοειδῶν (κάργια, καρακάξα κλπ.) κατασκευαζομένας φωλεὰς εἰς τὰς οἰκίας ἢ παραρτήματα τούτων ἢ εἰς δένδρα εὐρισκόμενα ἐντὸς τῶν κήπων ἢ ἀγρῶν τῶν.

2. Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας δύναται:

α) Νὰ διατάσῃ ἐπ' ἀμοιβῇ ἢ μὴ τὴν δι' οἰοῦν ἢ οἰοῦν μέσου διώξιν ὠρισμένων θηραμάτων καὶ λοιπῶν ζῶων καὶ καταστροφὴν τῶν φωλεῶν τούτων ἐπιζημιῶν εἰς τὴν Γεωργικὴν, Κτηνοτροφικὴν, Δασικὴν, Ἀλιευτικὴν καὶ Θηραματικὴν Οἰκονομίαν, ἰδίᾳ δὲ ἐκ τῶν πτηνῶν τῶν ἀπαριθμουμένων εἰς τὴν συναφθεῖσαν τὴν 18ην Ὀκτωβρίου 1950 ἐν Παρισίοις διεθνή σύμβασιν, καὶ ὑπογραφείσαν ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος τὴν 18ην Νοεμβρίου 1953.

β) Ν' ἀπαγορεύῃ τὸν φόνον θηράματος ὅταν ἀπειλῇται διὰ πλήρους ἀφανισμοῦ.

3. Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας δύναται ν' ἀπαγορεύῃ τὴν ἐκχέρσωσιν ἐκτάσεων, ὡς καὶ τὴν ὑλοτομίαν ἢ ἀποκλάδωσιν μεμονωμένων δένδρων ἢ συστάδων ἢ δενδροστοιχιῶν, τῶν ὁποίων ἡ διατήρησις ἐπιβάλλεται πρὸς καταφυγὴν, προστασίαν καὶ ἀναπαγωγὴν (κατασκευὴ φωλεῶν) ζῶων καὶ πτηνῶν, ἅτινα εἶναι σπάνια ἢ τείνουν νὰ ἐξαφανισθοῦν ὡς καὶ τὴν ἐοσκήν παντὸς ζώου εἰς πᾶρκα, ἐκτροφεῖα, καὶ εἰς νησίδας πρὸς προστασίαν καὶ μὴ ἐκφυλισμὸν τῶν ἐκεῖ διαβιούντων σπανίων θηραμάτων.

4. Δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, δύναται νὰ λαμβάνωνται τὰ ἐνδεδειγμένα μέτρα

προστασίας τῶν ἀποδημητικῶν πτηνῶν, διὰ τὴν μὴ πρόσκρουσιν τῶν ἐπὶ τῶν φάρων.

5. Ἡ χρῆσις γεωργικῶν φαρμάκων (ἐντομοκτόνων — ζιζανιοκτόνων) ἐπὶ γεωργικῶν ἐκτάσεων ἐπιτρέπεται τῇ καθοδηγήσει τῆς Δ' Ὑπηρεσίας Γεωργίας καὶ εἰς ποσότητα τοιαύτην, ὥστε νὰ ἀποβῇ ἀκίνδυνος διὰ τὰ θηράματα. Ἡ χρῆσις τούτων ἐντὸς τῶν δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων θὰ γίνεταί κατόπιν συνεννόησεως μετὰ τῆς Δασικῆς Ἀρχῆς.

6. Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 1 καὶ 3 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ τιμωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 11 τοῦ Ν. Διατάγματος 2501/1953 τῆς δὲ παραγράφου 5 διὰ ποινῆς κρατήσεως ἢ προστίμου ἢ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων.

Άρθρον 13.

Φύλακες θήρας.

1. Ἡ ἐφαρμογὴ καὶ τήρησις τῶν περὶ θήρας διατάξεων ἀνατίθεται εἰς τὴν Δασικὴν Ὑπηρεσίαν καὶ ἀνήκει εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς διὰ τοῦ Ν.Δ. 4519/29.6.1966 καὶ 818/3.10.1966 Β.Δ. συσταθείσης Εἰς Δ' Ὑπηρεσίας Δασῶν ὑπὸ τὸν τίτλον «Δ' Ὑπηρεσίας Οἰκονομίας Δασικῶν Βοσκοτόπων», ἀσκεῖται δὲ ὑπὸ τῶν Δασικῶν ὀργάνων καὶ τῶν διὰ τοῦ παρόντος προβλεπομένων φυλάκων θήρας, διατηρουμένων ἐν ἰσχύϊ τῶν διατάξεων τῆς Δασικῆς Νομοθεσίας ὡς πρὸς τὰ καθήκοντα τῶν Δασικῶν ὀργάνων διὰ τὴν θηροφυλακίαν.

Οἱ φύλακες θήρας συγχρόνως ὑποχρεοῦνται, κατὰ τὴν ἐνάσκησιν τῶν καθήκοντων τούτων, ἐντὸς τῶν ἐκτάσεων, περὶ ὧν τὸ ἀρθρον 45 τοῦ Ν. 4173, νὰ καταγγέλλουν πάντα παραβάτην τῶν περὶ τῶν δασῶν διατάξεων ἐξομοιούμενοι ὡς πρὸς τὴν ἐπιτέλεσιν τῶν καθήκοντων τῶν πρὸς τοὺς δασοφύλακας.

2. Δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, προσλαμβάνονται μέχρι τριακισίῳ (300) φύλακες θήρας ἐπὶ μηνιαίᾳ ἀντιμισθίᾳ καὶ ἐπὶ σχέσει ἐργασίας Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, ἀμειβόμενοι εἰς ἕαρος τοῦ Κεντρικοῦ Ταμεῖου Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν (Κεφάλαιον Θήρας).

Διὰ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως καθορίζονται τὰ καθήκοντα καὶ οἱ περιορισμοί, τὰ προσόντα, ἡ πρόσθετος ἐκπαίδευσίς των, ἡ ἡλικία, ἡ ἑδρα καὶ κατανομή τοῦ ὡς ἄνω ἀριθμοῦ ἀνὰ τὴν Χώραν, μὴ ἰσχυουσῶν διὰ τοὺς προσλαμβανόμενους φύλακας θήρας τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 56 Ν. 1811/1951 «περὶ ἐντοπιότητος», ὡς ἐπίσης ὁ τρόπος τῆς προσλήψεως, τὸ ὕψος τῆς ἀντιμισθίας, τὰ ἐπιδόματα εὐδοκίμου ὑπηρεσίας, τὰ ὁδοπορικὰ αὐτῶν ἐξόδα, ἡ ἀνανέωσις τῆς συμβάσεως καὶ ἀναπροσαρμογὴ τῶν ἀποδοχῶν τῶν ὡς καὶ ἡ ἀπόλυσις καὶ ὁ πειθαρχικὸς ἐλεγχος αὐτῶν, ἡ στολή, ἡ ὑπόδησις, ὁ ὅπλισμός καὶ πᾶσα συναφὴς λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας των.

3. Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος, προσλαμβάνονται κατὰ προτίμησιν ὡς φύλακες θήρας, οἱ ἡδὴ ὑπηρετοῦντες εὐδοκίμως ἰδιωτικοὶ τοιοῦτοι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Α. Ν. 1926/1939, ὡς καὶ αἱ πλεονάζοντες ἡμερομίσθιοι δασοφύλακες ἐπὶ σχέσει ἐργασίας Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, ἡδὴ ὑπηρετοῦντες εὐδοκίμως καὶ μὴ ἔχοντες ὑπερβῆ κατὰ τὴν χρονολογίαν τῆς ἀρχικῆς προσλήψεως τῶν τὸ τεσσαρακοστὸν (40όν) ἔτος τῆς ἡλικίας των.

4. Κυνηγετικαὶ Ὀργανώσεις ἢ ἰδιοκτῆται μὴ δημοσίων ἐκτάσεων, δύναται δαπνάσαι τὸν νὰ προσλαμβάνουν ἰδιωτικοὺς φύλακας θήρας. Οὗτοι ἀναγνωρίζονται, μετὰ πρότασιν τῆς ἀρμοδίας Δασικῆς Ἀρχῆς, ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ὡς φύλακες θήρας, ἐξομοιούμενοι εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματα μὲ τοὺς ἐν τῇ παραγρ. 1 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ τοιοῦτους, πλὴν τῆς ἀντιμισθίας.

Ἡ ἑδρα καὶ ἡ περιφέρεια φυλάξεως ὁρίζεται ἐν τῇ ἀποφάσει ἀναγνωρίσεως, μετὰ προηγουμένην σύμφωνον πρότασιν τῆς κυνηγετικῆς ὀργανώσεως ἢ τοῦ ἰδιοκτῆτου.

5. Οἱ Κυνηγετικοὶ Σύλλογοι δύναται δι' ἐιδικῆς εἰσφορᾶς τῶν μελῶν των, κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, νὰ προσλαμβάνονται μεταφορικά μέσα, διὰ τὴν ἀποτελεσματικὴν διώξιν τῆς λαθροθηρίας, ἅτινα διατίθενται εἰς τοὺς φύλακας θήρας τῆς περιφερείας των. Αἱ δαπάναι κινήσεως καὶ

συντηρήσεως τούτων βαρύνουν τούς οικείους Κυνηγετικούς Συλλόγους.

Άρθρον 14.

Ποινικά και Δικονομικά Διατάξεις.

1. Οί Δασικοί, Δημοτικοί και Κοινοτικοί υπάλληλοι: ως και τὰ ὄργανα τῆς Ἀστυνομίας, Χωροφυλακῆς καὶ Ἀγροφυλακῆς ὑποχρεούνται, νὰ καταγγέλωσι πάντα παραβάτην τῶν περὶ θήρας διατάξεων.

2. Ὁ βρονούμενος νὰ ὑποστῇ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 15 παράγραφον 1 ἐρευναν, τιμωρεῖται διὰ ποινῆς φυλακίσεως μέχρις ἑνὸς ἔτους ἢ χρηματικῆς ποινῆς ἢ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν.

3. Εἰς τὸν καταδικαζόμενον διὰ τὴν θανάτωσιν ἢ σύλληψιν ἐλάσων θορκάδος, ἀγριόγιδου, παντὸς εἶδους αἰγάγρου (ἀγριοκάτσικου), τετράωνος (ἀγριοπετεινοῦ) καὶ φασιανοῦ, ἐπιβάλλεται διὰ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως καὶ χρηματικῆ ἀποζημιώσεως ὑπὲρ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν (Κεφάλαιον Θήρας), καθοριζομένη ὡς ἑξῆς: Δι' ἐκάστην ἐλάσων ποσὸν δραχμῶν δέκα χιλιάδων (10.000), δι' ἐκάστην θορκάδα, ἀγριόγιδον καὶ αἰγάγρον Κρήτης ποσὸν πέντε χιλιάδων (5.000) δραχμῶν. Διὰ δὲ τὰ λοιπὰ εἶδη αἰγάγρων ποσὸν τεσσάρων χιλιάδων (4.000) δραχμῶν καὶ δι' ἐκάστον τετράωνον (ἀγριοπετεινόν), φασιανόν ἢ ἀφαιρέσιν τῶν ὠν τῶν ποσὸν πεντακοσίων (500) δραχμῶν. Τὰ ὡς ἄνω ποσὰ δύνανται νὰ αὐξάνωνται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

4. Ἡ ἰδιότης τοῦ καταδικαζομένου ὡς δημοσίου, δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ υπάλληλου ἢ ὡς ἀνήκοντος εἰς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις ἢ τὰ σώματα ασφαλείας ἢ ὡς μέλος Διοικητικοῦ Συμβουλίου Κυνηγετικῆς Ὁργανώσεως, ἀποτελεῖ ἰδιαιτέραν ἐπιβαρυντικὴν περίπτωσιν.

5. Τὰ κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου κατεχόμενα, κατασχευαζόμενα, πωλούμενα ἢ χρησιμοποιούμενα παντὸς εἶδους ὄργανα κλπ. μέσα, σκοπὸν ἔχοντα τὴν θήραν, σύλληψιν ἢ θανάτωσιν ἐν γένει ἀγρίων ζῶων (θηλαστικῶν καὶ πτερωτῶν), ἀσχετῶς ἐποχῆς, κατασχόνται.

Τὸ ἀρμόδιον Ποινικὸν Δικαστήριον διατάσσει τὴν δήμευσιν τῶν κατασχεθέντων καὶ τὰ μὲν ἀπηγορευμένα μέσα καταστρέφονται, τὰ δὲ ἄλλα ἐκποιῶνται παρ' ἐπιτροπῆς, ὁριζομένης παρὰ τοῦ Εἰσαγγελέως καὶ αποτελουμένης ἐκ τοῦ Προϊσταμένου τῆς Δασικῆς Ἀρχῆς, ἐνὸς δημοσίου υπάλληλου καὶ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Κυνηγετικοῦ Συλλόγου, διὰ δημοπρασίας, τοῦ ἐκπλειστηριάσματος κατατιθεμένου ὑπὲρ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν (Κεφάλαιον Θήρας).

6. Τὰ ἐκ παρανόμου θήρας προερχόμενα θηράματα κατὰσχόνται καὶ ἐκποιῶνται ἀμέσως ὑπὸ τοῦ κατασχόντος ταῦτα υπάλληλου ἐπὶ παρουσίᾳ ἐτέρου δημοσίου, δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ υπάλληλου καὶ ἐν ἀπουσίᾳ τούτων ἐπὶ παρουσίᾳ δύο μερτύρων, τοῦ πρακτικοῦ ἐκποιήσεως μὴ ὑποκειμένου εἰς ἐγκρίσιν ἐτέρας ἀνωτέρας Ἀρχῆς. Τὸ ἐκπλειστηρίασμα, ἐάν ἡ ἀπόφασις τοῦ Δικαστηρίου εἶναι ἀδωτικὴ, ἀποδίδεται εἰς τὸν ἀδωθέντα, ἄλλως κατατίθεται ὑπὲρ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν (Κεφάλαιον Θήρας).

7. Ἐάν δι' οἰονδήποτε λόγον τὰ ὄπλα, δίκτυα, παγίδες καὶ λοιπὰ μέσα παρανόμου θήρας δὲν ἔχουσι κατασχεθῇ καὶ ὁ κάτοχος τούτου καταδικάζεται, διατάσσεται ὑποχρεωτικῶς διὰ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως καὶ ἡ δήμευσις τούτων, ἢ περαιτέρω δὲ τύχη τῶν διέπεται κατὰ τὰ ἐν τῇ παραγράφῳ 6 ὁριζόμενα. Εἰς περίπτωσιν μὴ παραδόσεως τῶν πειστηρίων ἀδικαιολογητῶς, ὁ καταδικασθεὶς ὑποχρεοῦται διὰ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως εἰς τὴν πληρωμὴν τῆς ἀξίας τούτων, καθοριζομένης ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου ὑπὲρ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν (Κεφάλαιον Θήρας) ἢ ὅποια ὅμως δὲν πρέπει νὰ εἶναι κατωτέρα τῶν διακοσίων (200) δραχμῶν, προκειμένου δὲ περὶ ὄπλων κατωτέρα τῶν δύο χιλιάδων (2.000) δραχμῶν καὶ προκειμένου περὶ μέσων μεταφορᾶς κατωτέρα τῶν δύο χιλιάδων δραχμῶν (2.000) διὰ τὰ δίκυκλα καὶ τρίκυκλα καὶ τῶν εἰκοσι χιλιάδων (20.000) δραχμῶν διὰ τὰ λοιπὰ μηχανοκίνητα μέσα.

8. Ἐάν ὁ ἐνοχὸς τῆς παρανόμου θήρας ἔλαβεν εἰς τὴν κατοχήν του τὰ εἰς δήμευσιν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ὑποκείμενα δι' ἀδικήματος, τότε ἀποδίδονται μὲν ταῦτα τῷ δικαιούχῳ, ἀντὶ δὲ τῆς δήμευσεως ἐπιβάλλεται τῷ ἐνόχῳ χρηματικὴ ποινὴ ἴση πρὸς τὴν ἀξίαν τῶν ἀποδιδόμενων τῷ δικαιούχῳ, πλέον πάσης ἄλλης ἐπιβαλλομένης κατὰ τὸν παρόντα.

Άρθρον 15.

Ἀρμοδιότητες Δασικῶν υπαλλήλων καὶ λοιπῶν ὀργάνων.

1. Οἱ Δασικοὶ υπάλληλοι, τὰ ὄργανα Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς, Ἀστυνομίας Πόλεων, Ἀγροτικῆς Ασφαλείας, καὶ οἱ φύλακες θήρας, δικαιοῦνται νὰ ἐρευνῶσι πάντα κυνηγετικὸν σάκκον ὡς καὶ τὰ μηχανοκίνητα μέσα ἔχοντες δικαιοῦματα καὶ καθήκοντα ἀνακριτικῶν υπαλλήλων, ἐτι δὲ καὶ νὰ προδίδωσιν εἰς σωματικὴν ἐρευναν κατὰ τὰ ἐν ἄρθροις 257 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας ὁριζόμενα. Οἱ ἀνωτέρω ὑποχρεοῦνται ὅπως, ἐπὶ πάσης παραβάσεως τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος κατ' οἰονδήποτε περίσθον, κατασχόν τὴν ἄδειαν θήρας, τὰ ὄπλα ὡς καὶ πάντα τὰ χρησιμοποιηθέντα μέσα διὰ τὴν ἐνέργειαν παρανόμου θήρας, ἐτι δὲ καὶ τὰ θηράματα εἰς οἰονδήποτε κατάστασιν καὶ ἂν εὐρίσκωνται ταῦτα, ἐφαρμοζομένων περαιτέρω τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 5, 6, 7 καὶ 8 τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ παρόντος Νόμου.

2. Ἡ καταδίκη εἰς πταισματοκῆς ποινὰς εἶναι ἀνέκκλητος. Ἡ ποινὴ τῆς κρατήσεως δὲν δύναται νὰ εἶναι ἐλάσσων τῶν 10 ἡμερῶν. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουν αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 55 καὶ 57 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος.

Άρθρον 16.

Οἰκονομικὴ ἐξυπηρέτησις τῆς θήρας.

1. Ἀπαντες οἱ ἐκ τῆς θήρας πόροι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος περιέρχονται εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν, συνισταμένου πρὸς τοῦτο ἰδιαιτέρου κεφαλαίου, ἐν τῷ προϋπολογισμῷ του. Οἱ ὡς ἄνω πόροι διατίθενται πρὸς ἐκπλήρωσιν φιλοθηραματικῶν σκοπῶν καὶ ἀσκήσιν τῆς θηραματικῆς πολιτικῆς, ἀπαγορευομένης ἀπολύτως τῆς κατ' οἰονδήποτε τρόπον διαθέσεως τῶν πόρων ταύτης δι' ἐτέρους σκοπούς.

2. Εἰς τὰ τριπλότυπα εἰσπράξεως ὡς καὶ πάσης φύσεως καταθέσεις ὑπὲρ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν ὡς ἔσοδα ἐκ τῆς θήρας ἢ ὑπὲρ τῆς θήρας ὑποχρεωτικῶς θὰ τίθεται ἡ ἐνδειξις: (Κεφάλαιον Θήρας).

3. Πόροι τοῦ Κεφαλαίου Θήρας, εἶναι:

α) Αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ παρόντος εἰσπράξεις δι' ἐκδόσιν ἀδειῶν θήρας.

β) Αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 14 τοῦ παρόντος ἐπιδικάζόμεναι ἀποζημιώσεις.

γ) Τὰ χρηματικὰ ποσὰ τὰ προερχόμενα ἐκ τῶν ὑπὸ τῶν Ποινικῶν Δικαστηρίων ἀπαγγελλομένων χρηματικῶν ποινῶν καὶ προστίμων.

δ) Τὰ ἐκπλειστηριάσματα ἐκ τῆς ἐκποιήσεως τῶν κατασχόμενων πειστηρίων.

ε) Εἰσπράξεις ἐξ ἐπιχορηγήσεως παρὰ τῶν Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν διὰ τὴν καταπολέμησιν τῶν εἰς τὴν γεωργίαν ἐπιβλαβῶν θηραμάτων.

4. Σκοπὸς τοῦ Κεφαλαίου Θήρας εἶναι ἡ παροχὴ τῶν οἰκονομικῶν δυνατοτήτων πρὸς διατήρησιν, διαφύλαξιν καὶ αὐξήσιν τοῦ θηραματικοῦ πλούτου τῆς χώρας διὰ τῆς λήψεως τῶν ἐνδεδειγμένων μέτρων, τὰ κυριώτερα τῶν ὁποίων εἶναι:

α) Ἡ ἐξασφάλισις τῶν οἰκονομικῶν μέσων διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν φυλάκων θήρας καὶ τῆς τοποθετήσεως τῶν ἀναγκαζίων πινακίδων.

β) Ἡ ἱδρυσις ἐκτροφείων καὶ καταφυγίων θηραμάτων.

γ) Ἡ συστηματικὴ καταπολέμησις τῶν ἐπιβλαβῶν θηραμάτων.

δ) Ἡ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ἐσωτερικοῦ ἀγορά, μεταφορὰ καὶ ἐγκατάστασις διαφόρων θηραμάτων πρὸς ἐμπλουτισμὸν καὶ αὐξήσιν θηραματικοῦ κεφαλαίου τῆς χώρας.

ε) Ἡ ἰδρυσις καὶ λειτουργία σταθμῶν ἐρεύνης παρακολούθησως καὶ δακτυλιώσεως ἀποδημητικῶν πτηνῶν καὶ θηραμάτων ἐν γένει.

στ) Ἡ ἀγορά ἢ ἀπαλλοτριώσεις ἐκτάσεων ἢ ἐρημονήσεων ἢ μεμονωμένων ἀγρῶν ἐντὸς καταφυγίων θηραμάτων ἢ ἐκτροφείων ἀπαραιτήτων διὰ τὴν ἀσκήσιν τῆς θηραματικῆς πολιτικῆς.

ζ) Ἡ λήψις μέτρων προστασίας τῶν ἀποδημητικῶν πτηνῶν διὰ τὴν μὴ πρόσκρουσιν τῶν ἐπὶ τῶν φάρων.

η) Ἡ καταβολὴ εἰσφορῶν τῆς χώρας διὰ τὴν συμμετοχὴν τῆς Ἑλλάδος εἰς Διεθνεῖς Ὁργανισμοὺς θηρευτικῶν ἀντικειμένου (Διεθνὲς Συμβούλιον Θήρας κλπ.).

Ἄρθρον 17.

Τελικαὶ καὶ μεταβατικαὶ διατάξεις.

Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καταργεῖται ὁ Α.Ν. 1926)1939 «περὶ θήρας» καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 2582)53 Ν.Δ. «περὶ τροποποιήσεως ἐνιαίων διατάξεων τοῦ Α.Ν. 1926)1939», ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον, πλὴν τοῦ ἀρθροῦ 13 τοῦ Α.Ν. 1926)1939 καὶ τῶν ἐδαφίων α' καὶ β' τῆς παρ. 4 τοῦ ἀρθροῦ 8 τοῦ ὡς ἄνω Α.Ν. ὧν ἡ ἰσχὺς παρατείνεται μέχρι 10 Μαρτίου 1969. Μέχρι τῆς ἡμερομηνίας ταύτης δὲν τίθενται εἰς ἐφαρμόγην αἱ ἀντιστοιχοὶ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 18.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου πλὴν τῶν ἐν ἀρθρῷ 17 ἀναφερομένων ἐξαίρέσεων, ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς 1ης Αὐγούστου 1968.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Αὐγούστου 1968

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΙΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Α'

ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Β'

ΔΗΜ. ΠΑΤΙΛΗΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Ν. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΙΩΑΝ. ΡΟΔΙΝΟΣ - ΟΡΛΑΝΔΟΣ, ΗΛ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΠΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΤΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΕΠΑΜ. ΤΣΕΛΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΥΠΡΑΙΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΣΠ. ΔΙΖΑΡΔΟΣ, ΑΔΕΞ. ΜΑΤΘΑΙΟΥ, ΛΟΤΚ. ΠΑΤΡΑΣ, ΙΩΑΝ. ΧΟΛΕΒΑΣ, ΑΠΟΣΤ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΒΟΒΟΛΙΝΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλῃ τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Σεπτεμβρίου 1968

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΗΛ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ